

تمساح‌ها عاشق می‌شوند...

آنتولوژی عاشقانه‌های شعر هلند و بلژیک

گردآوری و ترجمه:

نیلوفر شریفی

[مراجعه]

شریفی، نیلوفر، ۱۳۶۰ - گردآورنده، مترجم
«تمساح‌ها عاشق می‌شوند»: آنتولوژی عاشقانه‌های شعر هلند و بلژیک؛
[گردآورنده و] برگردان نیلوفر شریفی.

نهران: أنيما، ۱۳۹۶.
۲۴۴ ص - عكس.
۱-۱-۸۹۴۷-۰۱-۶۰۰-۹۷۸

فيا
آتولو، عاشقانه‌ها، شعر هلند و بلژیک.

شعر هلندی، — قرن ۲۰م. — ترجمه شده به فارسی، — مجموعه ها

Dutch poetry – 20th century – Translations into Persian – Collections

شعر فارسی -- قد: ۱۴ -- ترجمه شده از هاندی -- مجموعه ها

Persian poetry -- 20th century -- Translations from Dutch -- Collections

شعر باذیک — قریب: ۲۰م — ترجمہ شدہ یہ فارسی — مجموعہ ہا

شعر بلژیکی — قرن ۲۰م. — ترجمه شده به فارسی — مجموعه‌ها
Belgian poetry — 20th century — Translations into Persian — Collections

Belgian poetry – 20th century – Translations into Persian – Collections

شعر فارسی -- قرن ۱۴ -- ترجمه شده از بلژیکی -- مجموعه‌ها

Persian poetry – 20th century – Translations from Belgian – Collections

شاعران ہندی — قرن ۲۰ء۔

Poets, Dutch – 20th century

ساعران بلڑیکی -- قرن ۲۰ م۔

Poets, Belgian – 20th century

PT ۵۴۷۵ / ف ۲ ش ۴ ۱۳۹۶

۸۳۹/۳۱۱۶۴

4921220

انتولوژی عاشقانه‌های شعر

گردآورنده و برگردان: نیلوفر شریانی

انتشارات أنيما

طراح جلد: علی بالنغا

شایک: ۱-۱-۸۹۴۷-۰۱-۶۰۰-۹۷۸

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۶

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۸۵۰۰ تومان

انتشارات انیما

تهران، خ انقلاب، خ ابوریحان، ابتدای خ لبافی نژاد، پلاک ۱۴۶، واحد ۱۶

تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۸۵۲۹۶

همه‌ی حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

 aanima.pub@gmail.com

فهرست

سخن مترجم / ۹

فصل اول - عاشقانه های هلند / ۲۳

یوملن تریه جان - کوب فان اسخاخن / ۲۴

رمکو کامپت / ۲۵

روتگر کوپلاند / ۲۶

یودیت هرتسبرخ / ۱۱۰

فصل دوم - عاشقانه های بلژیک / ۱۲۰

هوگو کلاوس / ۱۳۶

هرمان دکونینک / ۱۷۰

چارلز دوکال / ۱۹۵

میریام فان هی / ۲۲۱

سخن مترجم

کلام عاشقانه در ادبیات جهان و در ادوار مختلف تاریخ همواره از رفیع ترین جایگاه برخوردار است. با آنکه کلام سُکر انگیزِ شاعران، مرزهای خیال را در نوردید و به مکاشفه از نوبت گذشت.

از این منظر بی گمان اعجاز کلام عشق، بستری را مهیا کرد تا این واژه های ملتهب که از ضمیری پاک برآمده بودند، ارج بگیرند و ضمیر انسان را از تاریکی رها کنند.

عشق همواره روشن ترین تجربه ی انسان - در مواجهه با انسانی دیگر بوده است. انسانی که برای بقای نسل خویش، زیباترین خیال در قالبش محبوس می کند تا تسلسل نام انسان در تاریخ رقم بخورد و جنگ های بی پایان را از سر بگذرانند تا سرانجام، تالوی شادی را در رخسار یار به نظاره بنشینند و جان را تسلاهی عمیق ببخشند.

با اندکی تسامح و با نگاهی اجمالی به سیر ادبیات غنایی باید پذیرفت، این کلام شاعران بود که موسیقی را در گستره ای از عشق با واژه ها در آمیخت.

زیرا موسیقی با محوریت و اعجاز کلام است که در جان جاری می شود تا به منزلگاهی تاریخی برسد. باگوش دادن به زبان موسیقی - آن گاه که با عشق در می آمیزد - پیام بزرگان موسیقی را عمیق تر در می یابیم که با عشق به پیکار طبیعت می رفتند تا با آموزه های فردی، حقیقت را باز ستانند.

آغاز رنسانس را می توان دوره تجلی عشق افلاطونی در ادبیات عاشقانه ای اریپادانت، دوره ای که کلان روایت ها به سوی انحطاط رفت و نسل تازه ای اندیشمندان، انسان را نماد خدا قلمداد کردند. افلاطون بر این باور بود که عشق، مانع شدن به زیبایی است و تنها زیبایی شایسته ی عشق و ستایش ماست. بعد از آن در آثار ادبی، عشق چهره ای زمینی به خود گرفت و از این دست آثار می توان به «الهی» دانته اشاره کرد؛ انسانی که عروج می کند تا در سفر خیالی به وصال بهاتس نائل گردد.

پس از رنسانس و ظهور مکتب مانتیسیم، شاعران و نویسندگان فرازهای بی نظیری را تجربه کردند. مبلغان مانتیسیم اثری را قابل تامل می پنداشتند که در روح و جسم متجلی شود و مکاشفه ی نویسندگان رمانتیک بیشتر بر هوای نفسانی و زیبایی یار بر روان کاغذ جاری می شد.

از عمده آسیب هایی که در عشق افلاطونی بیشتر به چشم می خورد، وصف بیمارگونه ی یار و آرمان گرایی از نوع خطرناک بوده که با خصیصه های اروتیسمی، منجر به سلطه پذیری روح و جسم می شد. به طریقی که افراط و غلبه ی عشق، تداعی کننده ی نوع دیگری از بت پرستی در ادوار پس و این رویه و خود آزاری به جایی رسید که باعث حذف فیزیکی عاشق گردید و این تنزل فردی، سرخوردگی جامعه ای را روایت می کرد که شکست در تمام ابعاد

آن رسوب کرده بود و پذیرفتن مرگ در رثای عشق، دیگر امری بالنده نبود؛ بلکه خود آزاری و مشکلات روانی را در جامعه اشاعه می داد.

از این رو گسست تاریخی و عبور شاعران و نویسندگان از این ورطه‌ی هولناک کار چندان ساده‌ای به نظر نمی رسید، اما فلاسفه‌ی مدرن با عبور از تجربه‌های پیشینیان به دنیای گسترده‌ای گام نهادند که نمی توان نقش آنان را انکار کرد.

با بروز پنین‌تانی و با اوج‌گیری تحولات ادبی در سراسر اروپا، فضای ادبی و اجتماعی اند نیز از آموزه‌ها و دستاوردهای آن دوره‌های آتشین بی نصیب نماند.

«دهه‌ی پنجاه» را می توان نقطه عطف ادبیات هلند و بلژیک به خصوص در زمینه‌ی شعر مدرن است که به واژه‌ها جانی دوباره بخشیدند و از نام‌آوران و طلایه داران این جریان به شک می توان به «رمکو کامپرت»، «لوئیس پل بون» و «هوگو کلاوس» اشاره کرد که شعر را ردایی نو بخشیدند و تشخص ادبیات هلند و بلژیک در زمینه‌ی ریسمان شعر، مرهون تلاش این شاعران گرانمایه است تا میراث آن‌ها برای نسل‌های بعدی که از راه می رسد آگاهی و شعر باشد.